

22. november: sv. Cecília, panna a mučienica

Pôvod mena: z lat. caecus – slepý, temný, pochybný; meno spojené s rodovým mestom Caeculo. Svätá Cecília je jedna z najslávnejších mučeníc Cirkvi. Podľa starej tradície zložila sľub čistoty, ale prinútili ju vydať sa za pohana Valeriána. Svojmu ženíchovi sa cez svadobnú noc priznala, že sa zasvätila Kristovi. „Som panna zasvätená Bohu a anjel Pána mi pomáha uchrániť moju čistotu. Maj sa teda na pozore, aby si sa ma nedotkol a neprivolal na seba hnev neba.“ Pre kresťanstvo získala svojho muža aj jeho brata Tiburcia. Spolu s nimi podstúpila mučenícku smrť – bola sťatá mečom 22. novembra 230. Pápež Urban I. pochoval jej telo do Kalixtových katakomb. Objavili ho

r. 822 a uložili ho v bazilike, ktorá je jej zasvätená v Zatiberí. Pri otvorení rakvy r. 1595 bolo jej telo nájdené tak ako bolo pochované: svätica ležala na boku tvárou dolu, s ranou na krku, s rozťahnutými prstami. Sochár Stefano Maderna zvečnil tento pohľad v známej mramorovej soche. V ikonografii je zobrazená ako sa modlí; v tunike s mučeníckou palmou v ruke; ako hrá na organe. Jej atribútmi sú anjel, hudobné nástroje – citara, harfa, lutna, organ; horiaca lampa, meč, veniec z bielych a červených ruží, ktoré označujú jej nevinnosť i mučeníctvo.

Hudobné nástroje:

Označ tie nástroje, ktoré sa bežne používajú v liturgii – nedeľné sv. omše, sv. omše za účasti detí a mládeže...

